

MÉS QUE UNA SAMARRETA

UN VIATGE CRONOLÒGIC A TRAVÉS DE TOTES
LES SAMARRETES DE LA HISTÒRIA DEL FC BARCELONA

PRÒLEG DE LLUÍS CANUT I CLOENDA DE CARLES PUYOL

ROGER CRUZ

MÉS QUE UNA SAMARRETA

ROGER CRUZ

FOTOGRAFIES DE JORDI PLAY

grup62

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor.
La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries.
En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement.
A Grup62 agraiïm que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.
Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu reproduir algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

© dels textos: Roger Cruz, 2023
© del pròleg: Lluís Canut Permanyer, 2023
Producte oficial del futbol Club Barcelona® ©FC Barcelona, 2023

© Editorial Planeta, S. A., 2023
Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona (Espanya)
Edicions 62 és una marca registrada per Editorial Planeta, S. A.
Aquest llibre es comercialitza sota el segell Edicions 62
www.planetadelibros.com

Coordinació i realització editorial: Naono, SL
Disseny de coberta: Editorial Planeta, S.A.
Col·laboració en el disseny i la maquetació: Joan Cruz i Pol Cruz
Fotografia: Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona
© de les fotografies de les samarretes: Jordi Play

Primera edició: novembre de 2023

ISBN: 978-84-19430-02-1
Depòsit legal: B. 11.590-2022

Impressió i enquadernació: TG Soler
Imprés a Espanya – Printed in Spain

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre està qualificat com a paper ecològic i prové de boscos gestionats de manera sostenible.

LES SAMARRETES

Camisa de dos colors amb la meitat dreta vermella, l'altra blava i tres botons blancs. A la part posterior, al coll i a les mànigues, els colors estaven invertits, per produir un major contrast. El teixit utilitzat era lli tenyit a mà. No portava escut. Els pantalons eren blancs, sovint cenyits amb un cinturó de carrer, i les mitges negres amb dues o tres franges blanques a la vora. Es va guanyar la Copa Macaya 1901-1902, la Copa Barcelona 1902-1903 (totes dues precursors del Campionat de Catalunya) i els Campionats de Catalunya de 1904-1905, 1908-1909 i 1909-1910. Aquest model es va alternar aleatòriament amb altres dissenys durant la primera dècada del club, perquè en aquella època no hi havia un criteri estricte unificat i, per tant, en una mateixa alineació hi podia haver diferents versions.

El velòdrom de la Bonanova va ser el primer recinte esportiu en què el club va disputar els seus partits.

Josep Llobet, fundador i jugador del club entre el 1900 i el 1904, en una magnífica fotografia d'estudi.

Aquesta es considera la primera fotografia de la història del club, feta l'11 de febrer del 1900, amb victòria barcelonista per 4-0 contra el Català.

PRIMER EQUIPAMENT 1899-1910

Camisa de dos colors amb la meitat dreta vermella, l'altra blava, i sobre la part esquerra una butxaca gran, amb l'escut de Barcelona brodat. Portava tres botons blancs i, a la part posterior, al coll i a les mànigues, els colors estaven invertits, per produir un major contrast visual. El teixit utilitzat era lli tenyit a mà. Els pantalons eren blancs, sovint cenyits amb un cinturó de carrer, i les mitges negres amb dues o tres franges blanques a la vora. Es va guanyar la Copa Macaya 1902, la Copa Barcelona 1903 (totes dues precursoras del Campionat de Catalunya) i els Campionats de Catalunya 1904-1905, 1908-1909 i 1909-1910. Aquest model es va alternar aleatòriament amb altres dissenys durant la primera dècada del club, perquè en aquella època no hi havia un criteri estricte unificat i, per tant, en una mateixa alineació hi podia haver diferents versions de camisa, encara que la feien servir menys perquè duien l'escut brodat.

Josep Elías Juncosa, director de la destacada revista de l'època Los Deportes i el jugador del club en la seva època fundacional.

Fotografia corresponent al partit del FC Barcelona en la Copa Macaya, el 22 de desembre del 1901, en el camp de la carretera d'Horta (Barcelona). L'equip, capitanejat per Gamper, va golejar l'Espanyol per 7-0, amb gols del mateix Gamper (3), Steinberg (3) i García.

PRIMER EQUIPAMENT 1899-1910

S amarreta de lli blau fosc amb pantalons blancs, sovint cenyits amb un cinturó de carrer, i mitges negres amb dues franges blanques a la vora. Aquest equip es va utilitzar bàsicament com a segona indumentària del FAB (Football Association Barcelona), que era un club existent a la ciutat abans de la fundació del FC Barcelona. Quan el FAB no tenia rival, la plantilla, formada per 16 jugadors, es dividia en dues formacions per enfrontar-se entre elles, i se'ls coneixia com l'equip vermell i l'equip blau. Posteriorment, el FCB de Gamper, va utilitzar aquests colors en el vuitè i últim partit de la temporada, disputat el 14 de maig del 1900 davant el Team Vermell.

Crònica de La Vanguardia del 28 de gener del 1895 en la qual es relata el primer partit de futbol, que es va celebrar al velòdrom de la Bonanova de Barcelona entre els setze jugadors del britànic FAB.

Article de La Vanguardia del 28 de maig del 1900 corresponent al vuitè i últim partit de la temporada en què es descriu el FC Barcelona vestit amb la camisa blava per primera vegada.

Crónica de Sport

A pesar del adverso concurso que la naturaleza prestó al partido de ayer, se inauguró con él el Velódromo de la Bonanova por los jugadores que componen la Sociedad de football de Barcelona. Diez y seis se presentaron á disputar las partidas, correspondiendo al bando azul los señores Joggon, Reewes (capitán), Barrie, Heather, W. Parsons, H. Morris, Hicks y Suné; y al encarnado los señores Brown, Pownall (capitán), J. Parsons, S. Morris, Hencke, Richardson y Serra. La «pelouss» húmeda y fangosa, no favoreció las luchas y pases propios del juego, sin embargo se hicieron aplaudir algunos jugadores, por su buena táctica en conducir la pelota y en especial los guardadores de la puerta al defender la entrada del «ballon».

Son dignos de mención por el acierto con que condujeron su bando los dos capitanes; y por los «goals» que lograron los señores W. Parsons y H. Morris que lograron tres y uno respectivamente, por lo que al bando azul se refiere y del bando encarnado, Samuel Morris que logró uno.

Para el sábado próximo se prepara un gran partido de desafío, del que daré á conocer los detalles en la próxima crónica.

NOTAS DE SPORT

Día memorable el de ayer para el atletismo, aunque fué amargado por el tiempo, que se mostró implacable, cubriendo de nubes á Barcelona y privándola de las alegres notas de color que con el astro-rey la adornan.

A poco más de las tres y media tuvo lugar en el Hipódromo de esta capital y campo de polo, un partido de ensayo, en que los «teams» rojo y azul, compuestos por los señores Urueba, L. López, P. Ibarrola, J. Ferrer y Güell, P. de la Cruz, P. Larosa y E. Niquet, hicieron gala de sus conocimientos en el manejo de las ligeras jacas de polo y de su destreza en el nada fácil manejo de la pelota.

El partido fué muy disputado, y después de su terminación sólo habían logrado un «goal» los del partido rojo, que jugaban cuatro contra tres los azules.

El público, algo retraído por el cariz lluvioso del tiempo, admiró las cualidades autedichas de que hicieron gala los jugadores y aplaudió algunos lances bien sostenidos del juego.

Terminado el partido, se arregló convenientemente el campo para el juego de «football», y colocados en línea los «teams» del «T. Rojo» y del «Barcelona F. b.», el juez árbitro, señor Parsons, dió la señal de empezar el partido.

Este fué pródigo en incidentes y disputadísimo, por más que durante la primera parte el «team» Barcelona, que escogió jugar á favor de viento, dominó el partido, logrando durante los cuarenta minutos que aquél duró un «goal» el señor López y su capitán el señor Hans Gamper, á quien tuvimos ocasión de admirar ayer nuevamente después de algún tiempo que se había abstenido de tomar parte en «match» alguno.

Como indicaba, el «team» rojo hizo una defensa heroica teniendo que resistir el empuje de jugadores tan afamados como Gamper, campeón de Suiza; Gillespie Wild y Smart, suizo el segundo é ingleses los otros, además del viento que arremolinaba siempre la pelota contra el «goal» coadyuvando poderosamente á la faena del «team» azul de Barcelona F. C.

SEGON EQUIPAMENT 1899-1900

Camisa de dos colors amb la meitat dreta vermella, l'altra blava i a sobre una buxaca de color blau més clar amb l'escut de la ciutat de Barcelona brodat, i amb tres botons blancs. A la part posterior, al coll i a les mànigues, els colors estaven invertits, per produir un major contrast visual. El teixit utilitzat continuava sent de lli tenyit a mà. Els pantalons també es van mantenir blancs, sovint cenyits amb un cinturó de carrer, i les mitges negres amb dues o tres franges blanques a la vora, tot i que alguns jugadors van aparèixer amb rombes escoceses a la part alta de les mitges. Es va conquerir la Copa Barcelona 1903 i els Campionats de Catalunya 1904-1905, 1908-1909 i 1909-1910.

El principal fundador del club, Joan Gamper, també va utilitzar aquesta fantàstica camisa per primera vegada l'any 1901. També la van usar alguns altres companys, com Quirante durant la temporada 1906-1907.

PRIMER EQUIPAMENT 1901-1909

Camisa de dos colors amb la meitat dreta vermella, l'altra blava, que tenia la particularitat que a sobre de la part esquerra hi tenia una butxaca vermella, i portava l'escut de Barcelona brodat. Tenia tres botons blancs i, a la part posterior, al coll i a les mànigues, els colors estaven invertits, per produir un major contrast visual. Es continuava utilitzant el teixit de lli tenyit a mà. Els pantalons eren blancs, sovint cenyits amb un cinturó de carrer, i les mitges negres amb dues o tres franges blanques a la vora. Aquest model es va alternar aleatòriament amb altres dissenys durant la temporada 1902-1903, i en una mateixa alineació hi va haver versions diferents de camisa, perquè en aquella època no hi havia un criteri estrictament unificat.

Lluís d'Ossó (assegut a l'esquerra) fou qui va usar principalment aquesta variant de camisa durant la consecució del segon títol del club, la Copa Barcelona de la temporada 1902-1903. Es va aconseguir el segon títol en la història del club, la Copa Barcelona de 1903.

PRIMER EQUIPAMENT 1902-1903

Camisa de dos colors amb la meitat dreta vermella, l'altra d'un blau més fosc que en els altres models i, a sobre de la part esquerra les sigles «FCB» brodades. Portava tres botons blancs i, a la part posterior, al coll i a les mànigues, els colors estaven invertits, per produir un major contrast visual. El teixit utilitzat era lli tenyit a mà, igual que des del 1899. Els pantalons continuaven sent blancs, sovint cenyits amb un cinturó de carrer, i les mitges eren negres amb dues o tres franges blanques a la vora. Aquest model es va alternar aleatòriament amb altres dissenys durant la temporada 1904-1905, perquè en aquella època no hi havia un criteri estrictament unificat i, per tant, en una mateixa alineació hi podia haver diferents versions de camisa.

Aquesta camisa només la va fer servir Josep Vidal, autor del gol de l'empat a 1 contra l'Espanol en el partit disputat al camp de l'Hospital Clínic, amb un gran xut des del mig del camp, durant el Campionat de Catalunya del 1905, en format de lliga, que va acabar guanyant per un punt l'equip blaugrana en un torneig molt disputat davant de l'equip de l'Espanyol.

PRIMER EQUIPAMENT 1904-1905

